

[A. C. Normann.]

ring, gav vi, som det også er blevet nævnt her i dag, de 2 partier det tilsagn, at vi ville sikre den daværende regering det parlamentariske flertal for enhver liberalisering, som regeringen ville tage ansvaret for. Gennem en periode på 3 år stod opfordringen til at fremme liberaliseringen ved magt, men de 2 partier undlod at udnytte den gode mulighed for at løse på de restriktioner, som de forud for denne regeringsperiode og ikke mindst senere har angrebet andre partier for ikke at ville løse.

Direktoratet for vareforsyning overførtes i sit store omfang til den efterfølgende regering. Siden den nuværende højtærede handelsminister trådte til, er der kommet gang i liberaliseringen, og varedirektoratets store administrationsapparat er blevet stærkt formindsket. Dette er udtryk for, at bånd er blevet løsnet og handel frigjort, d. v. s. også billiggjort, og jeg vil gerne sige i anledning af det ærede medlem hr. Weikops bemærkninger, at det kan det ærede medlem ikke være i tvivl om, så stærkt som det ærede medlem har interesseret sig for disse forhold. Det lød jo, da det ærede medlem talte, som om der slet ikke var blevet liberaliseret siden den tid, da det ærede medlem selv var handelsminister.

Jeg behøver ikke at oplyse det ærede medlem hr. Weikop om, at liberaliseringen er ført et langt skridt fremad, både over for EPU-området og over for dollarområdet, ja, i en vis udstrækning over for hele den øvrige verden, og at administrationen af valutaloven har været stadig mere lemfældig, er gået stadig stærkere i retning af at fremme liberaliseringen.

I det radikale venstre glæder vi os over, at vi nu ved indgangen til det nye frihandelsområde med ét slag kommer af med størstedelen af de hindringer for den frie handel, der endnu er tilbage; og selv om der nu foretages en omlægning af tolden, som indeholder både nedsættelser og forhøjelser, er jeg sikker på, at forhøjelserne ikke tilnærmelsesvis trækker opad i priserne med samme styrke som den, hvormed liberaliseringen trækker nedad, og dette bør heller ikke være tilfældet. Derfor bedømmer jeg for min del de samlede virk-

ninger til at bidrage til at lette omkostningsniveauet.

Når nu venstre i sin mindretalsbetænkning i forbindelse med toldlovsforslaget lægger så stærk vægt på omkostningsniveauet, må jeg for min del være enig med venstre heri. Man kan så blot undre sig over, at partiet over for det konservative partis bestræbelser for at hæve det almindelige toldniveau har udvist en så ringe aktivitet, som tilfældet er. Vi har tværtimod set et æret medlem af udvalget, tilhørende venstre, opfordre nogle erhverv til at møde op i udvalget og forlange forhøjelser, og dernæst har det ærede medlem støttet disse krav om forhøjelser. Det understreger på en besynderlig måde den tale, som det ærede medlem hr. Anker Lau holdt i formiddags.

I øvrigt har det været en glæde at lytte til de mange deputationer, som udvalget har modtaget, og som vidnede om godt humør og tro på fremtiden inden for erhvervene uanset den omstilling, der for manges vedkommende nu forestår.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen udtalte, at de ændringer, der nu fandt sted i toldloven og valutaloven, ville virke rimelige i forhold til enkeltvirksomheder og brancher — sådan forstod jeg det ærede medlem — men det ærede medlem så faren i, at Danmark som helhed var et lavtarif-område. Dette foranlediger mig til at gøre en enkelt principiel bemærkning. Det lader sig efter min opfattelse meget vel gøre at beskytte de enkelte industriområder effektivt ved told, så længe alle andre brancher ikke har samme beskyttelse, men det pågældende områdes varer vil derved blive dyrere og lægge beslag på en større del af forbrugernes indtægt, en del, der derved afskæres fra at anvendes til køb af danske varer. Det vil sige, at hvis tolden er høj over hele linjen, medfører den almindelige omkostningsstigning, at den beskyttende virkning svinder bort.

Jeg tror, at samtlige demokratiske partier her i salen er enige om, at erhvervene netop nu har en livsinteresse i lave omkostninger, fordi dette er nødvendigt for dem i den frie konkurrence; for landbruget og de øvrige eksporterhverv, der ikke selv kan fastsætte deres avancer, er omkostningerne ganske afgørende.